

Комунальна установа Сумська загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів № 6,
м. Суми, Сумської області

Збірка образків
«Те, від чого тепло на серці»
учениці 6-Б класу
Чухненко Ангеліни

Суми-2019

Вареник із сюрпризом

Образок

Бабусю. Бабуню. Бабунечко.

Такі ніжні та теплі слова. А ще вони пахнуть. Пахнуть солодко. Запашними вергунами, пиріжками, млинцями.

Ще змалку я дуже люблю дивитися, як бабуся готує смаколики, і завжди їй допомагаю. А вона потім хвалиться: «Це ми з Ангелінкою приготували». А я пишаюся!

Найбільше мені подобається ліпити вареники. Тісто завжди бабуся місить сама, а ще каже, щоб у цей час ніхто не сварився, не лихословив. Любить, щоб у хаті була тиша. Тільки чути, як тісто патьомкає під її вправними руками.

Я завжди помічаю, що в цей час її вуста рухаються: вона щось шепоче. Я ніколи не наважувалася спитати, що вона говорить. Та якось поцікавилася:

- Бабуню, ти що, чаклуєш?

Вона так суворо подивилася на мене, що стало дуже ніяково, аж соромно.

- Коли роблять хліб, звертаються до Бога і просять милості!

Можливо, я тоді не все зрозуміла, але більше про чари, точно, думати перестала.

Повернімося до вареників. Ніжне тісто розкладаємо на столі купками. Струшеною

борошном качалкою робимо тонкі пласти. А потім... За цю справу відповідальна завжди тільки я. Склянкою видавлюю кружечки та кладу в середину ягідки з цукром: вишеньки, полунички, сливки, малинку, які ми виростили в нашому саду. Ох, смакота!

А ще в нас завжди одна варениця не звичайна: ми посипаємо начинку сіллю! Я називаю її «з сюрпризом».

Обов'язково ласувати варениками збирається вся родина. А кому ж дістанеться солоний вареник? Усі з нетерпінням чекають, хто ж скривиться.

Дивно, але вареник з сюрпризом завжди опиняється в тата. Якби ви бачили, як пишається він! Уся сім'я радіє та сміється.

Я так люблю в колі сім'ї смакувати нашими з бабусею варениками!

Найкраще місце на землі

Образок

Літо. Село. Від цих слів м'яко стає на душі. Усією родиною ми збираємося, щоб відпочити від гамірного міста, граємо, смажимо шашлики. Як гарно! Ви навіть не можете уявити!

А ще свій клатик землі бабуся розбила на три клумби. На першій гордо височать розкішні троянди, на другій – ромашки, а на найбільшій ростуть багаторічні квіти. Хтось скаже: «Асорті». Погоджуюся, але таке неперевершено смачне!

Наша родина любить доглядати за квітами. Кожен кущик я оббираю від бур'янцю, бабуся підпушує земельку, а тато провів туди цілу систему «зрошування». Про насіння та саджанці розповідати дуже довго. Бо бабуся їх то замочує, то гріє, а то і в свою кімнату ховає. Навіщо? Ніхто не наважується спитати. А у неї свої секрети. Коли з'являються перші бутончики, ми їх рахуємо. Але тицяти на них пальцями суворо заборонено. Напевно, розумієте, ким. Розпускаються квіти неодноразово, та щоразу здається, що ти потрапляєш у казку, сюжет, герої якої постійно змінюються. Навіть сусіди ходять до нас, щоб сфотографуватися.

Ой, забула про город. Це вже мамине царство.

Огірочки, мов солдатики, вишикувалися в ряд і завжди віддають нам честь. А кущики помідорчиків просять стати на колінця, нагнутися ближче до землі-матінки, подякувати за урожай.

Гарбузи. Ох, ці жовті бочечки! Розкотилися по городу та й питають про свою вроду. А мама просить нічого не казати, щоб не наврочити.

Охороняє все це царство військо кукурудзи. Рівні стрункі стовбури ховають від непроханих очей нашу мінікраїну. Лише дозволено соняхам визирати, крутити головою за сонечком.

Із нетерпінням чекаю на літо!
Так уже хочеться в село!

